

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.426 van 18 januari 2001
in de zaak A. 93.242/VII-21.888.**

In zake : de n.v. CENTRALE VOOR BETON EN ASFALT,
gevestigd te BOORTMEERBEEK,
Leuvensesteenweg 38

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Predikherenstraat 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CENTRALE VOOR BETON EN ASFALT op 4 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 mei 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep ingesteld tegen het besluit van 28 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende gedeeltelijke weigering van de vergunning voor de uitbreiding van een betoncentrale, gelegen aan de Leuvensesteenweg 38 te Boortmeerbeek, slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en aan de verzoekende partij de vergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding van de inrichting met het lozen per jaar van 380 m³ waswater afkomstig van betonmixers in een open gracht, de opslag van 3.000 liter benzine in een bovengrondse, enkelwandige houder, een steenbreekinstallatie met een vermogen van 145 kW en bijbehorende zeefinstallatie met een vermogen van 72 kW en de opslag van 600 ton steenslag, 600 ton zand en 400 ton recycleerbaar beton;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 2000;

Gelet op de beslissing van 26 oktober 2000 waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 22 november 2000 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MOREAU die, loco advocaat M. BOUDEWIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

"Aangezien de bestreden beslissing een aantal noodzakelijke vergunningen weigert, meer bepaald de vergunning voor een nieuwe steenbreekinstallatie, de opslag van benzine, opslagactiviteiten in de bufferzone, alsmede de lozing van afvalwater.

Dat deze beslissing een enorme impact heeft op de huidige uitbating van het bedrijf van verzoekster, evenals op de toekomst van dit bedrijf;

Dat de weigering van de opslag van minerale producten in de bufferzone, de exploitatieoppervlakte van de bedrijfsterreinen van verzoekster met ca. 1 ha vermindert;

Dat het exploiteren van een betoncentrale zonder stock aan grondstoffen financieel en economisch niet haalbaar is;

Dat de bufferzone ruim één derde van de totale bedrijfsoppervlakte van verzoekster in beslag neemt, zodat elke verdere expansie en/of economische groei van het bedrijf naar de toekomst toe onmogelijk wordt;

Dat ook de beschikbaarheid van een steenbreekinstallatie van het grootste belang is teneinde de

rendabiliteit en competitiviteit van het bedrijf te waarborgen;

Dat een normale afwikkeling van een procedure tot nietigverklaring voor Uw Hoge Raad, zonder dat voorlopig de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij onder meer de opslag van minerale producten in de bufferzone wordt verboden, en de bepaling dat daarenboven alle vergunningsplichtige inrichtingen gelegen in deze bufferzone, dienen verwijderd te worden, wordt geschorst, de economische leefbaarheid van het bedrijf van verzoekster in het gedrang bent;

Dat de beperking van de noodzakelijke uitbreiding van de onderneming van verzoekster de leefbaarheid van haar bedrijf op zeer korte termijn hypothekeert;

Dat een eventuele sluiting, en alle daaruit volgende verliezen en ontslagen, niet financieel herstelbaar zijn;

Dat het nadeel moeilijk te herstellen is, en aldus de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen dient te worden";

2.2. Overwegende dat de aanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid ertoe strekt de bestaande betoncentrale van de verzoekende partij te veranderen en uit te breiden; dat in concreto worden aangevraagd :

- het lozen per jaar van 380 m³ waswater afkomstig van betonmixers in een open gracht;
- het stallen van 5 betonmixers en een kipwagen;
- een werkplaats voor het onderhoud van het wagenpark;
- een plaats voor het reinigen van de betonmixers;
- de opslag van 3.000 liter benzine in een bovengrondse, enkelwandige houder (ter vervanging van een vergunde ingegraven houder van dezelfde omvang);
- de opslag van 10.000 liter gasolie en twee bovengrondse, enkelwandige houders met bijbehorende verdeelinstallatie;
- de opslag van 1.000 liter smeeroïlen en motorolie;
- de opslag van 400 liter afvalolie;
- een steenbreekinstallatie met een vermogen van 312 kW (ter vervanging van een vergunde steenbreekinstallatie met een vermogen van 100 kW) en een bijbehorende zeefinstallatie met een vermogen van 82 kW;

- een betoncentrale met een vermogen van 175 kW (ter vervanging van een vergunde betoncentrale met een vermogen van 25 kW);
- de opslag van 600 ton steenslag, 600 ton zand en 400 ton recycleerbaar beton;
- de bijkomende opslag van 125 ton cement (boven de bestaande vergunde opslag van 375 ton);
- een grondwaterwinningsput met een debiet van 2.000 m³ per jaar;

dat met het bestreden besluit de vergunning wordt geweigerd voor :

- * uitbreiding met :
 - de opslag van 3.000 l benzine in een bovengrondse, enkelwandige houder;
 - een steenbreekinstallatie met een vermogen van 145 kW en bijhorende zeefinstallatie met een vermogen van 72 kW;
 - de opslag van 600 ton steenslag (grind), 600 ton zand en 400 ton recycleerbaar beton;
 - het lozen van waswater afkomstig van betonmixers (water met beton) in een open gracht met een jaar-debiet van 380 m³/jaar;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij voor haar inrichting thans nog beschikt over een vergunning, op 26 oktober 1989 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant verleend tot 31 augustus 2011, voor een steenbreekinstallatie van 100 kW; dat de verzoekende partij blijft beschikken over een bedrijfsoppervlakte van ongeveer 2 ha; dat die partij niet betwist dat zij, zoals aangegeven in de aanhef van het bestreden besluit, tot 31 augustus 2011 vergund blijft voor de opslag van 150 ton steenslag en 150 ton zand; dat, in het licht van die vaststellingen, met de verwerende partij dient ingestemd te worden waar zij

doet gelden dat de uiteenzetting van de verzoekende partij zeer algemeen is; dat die uiteenzetting niet concreet aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de verzoekende partij meer dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel dreigt te berokkenen; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien januari tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.